



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Isagoge Sive Introductio Ad Vitæ Spiritualis
Perfectionem, Omnibus tam Regularibus, quàm Clericis
Sæcularibus, Confessariis, Concionatoribus, & Animarum
Pastoribus perquàm utilis, & specialiter ...**

Herlet, Johann Georg

Sulzbaci, Anno MDC.XCIII.

§. 4. De incremento virtutis Castitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37853

taljs loci ordinariè & quotidie tam lautè vi-
vant, saltem in mensâ Abbatis; & non prop-
ter hospites, sed propter seiplos tantum fecerint
ciborum apparatus; prout aliquoties jam pu-
târunt, ac proptereâ passim Monasteria diffu-
mârunt quidam sæculares, qui in Abbatiis libe-
ralius quoad cibum & potum fuerunt habiti.
Lege vitas Patrum, & invenies, quid hac in-
re contigerit cuidam Anachoretæ lautius ex-
cipienti duos Fratres peregrinos.

S. 4.

De incremento virtutis Castitatis.

271. **Q**UAMVIS certissima sit doctrina Beati
Joannis Climaci grad. 15. *Castitatem
nostris laboribus tantum & industriâ acquiri
non posse.* Nihilominus ex parte nostrâ conan-
dum est, ut Divinæ gratiæ cooperantes, ad ex-
cellentem quendam & sublimem Castitatis gra-
dum ascendamus, in quo Deum puro ac mundo
corde per contemplationem videre, & per
charitativam adhætionem unus cum eo Spiri-
tus efficii possimus. Porrò præter duos illos
gradus, quos supra pro incipientibus & Novi-
tiis assignavimus, supersunt adhuc alii quinque
proficientibus conscendendi.

Primus (alias tertius) continet eos, qui car-
nem suam cum concupiscentiis, adeo per ab-
stinentiam jejunia, vigiliis & labores mace-
rârunt, subegerunt, crucifixerunt & mortifi-
cârunt, ut ordinariè jam non ampliùs movea-

tur & concitetur aspectu & alloquio foeminarum. Qui gradus magnæ est perfectionis, & diuturnam supponit corporis castigationem per labores & jejunia; cum cæteroquin caro nostra quasi naturali pronitate statim ad conspectum & vocem mulieris soleat moveri & concitari; ut inquit Alphonsus Rodericus de *perfect. part. 3. tract. 4. c. 1. n. 17.*

Secundus proficientium gradus est, cum vigilantes nè simplicem quidem carnis motum amplius patimur. Quod donum est perfecta Castitatis.

In *Tertio* gradu existunt, qui possunt (si opus sit) de rebus lubricis in confessionali & extra illud tractare, illas causâ studiorum legere, examinare &c. Corde tam subacto, tranquillo, & quieto, ut non magis indè moveantur, quàm si de lignis, ære, sole, stellis &c. loquerentur.

Quartus gradus proficientium complectitur eos, qui nè quidem in somno & dormientes amplius illuduntur imaginationibus & phantasmatis impuris. Quod manifestum signum est, non solum appetitum sensualem prorsus esse devictum & subactum; verum etiam nec minimam quidem speciem alicujus spurcicie residere amplius in memoriâ & phantasiâ.

Quintus deniq; gradus gaudet quodammodo statû innocentie privilegio, ideoq; valde paucorum est, eorum scilicet tantum, qui divina adjuvante gratiâ ad tantam carnis & corporis

poris p
nec do
qui à c
suamq;
rem de
bellis
quasi l

272

statis
sunt.

Castita

nem su

currit

frustra

destruo

carnis

milia

scipies

Joann

Alt

seu co

stinem

etione

go cor

S. Gre

junio

meam

bulliet

juxta

os; r

mea,

vestis

poris puritatem ascenderunt, ut nec vigilantes, nec dormientes sentiant amplius illos motus, qui à causis naturalibus ortum habere solent: suamq; naturam ita per abstinentiam & laborem debilitarunt, ut spiritui amplius caro rebellis esse non possit: Undè in carne vivunt quasi sine carne.

272. Media ad proficiendum in virtute Castitatis, prout ex dictis colligitur, præcipuè duo sunt. *Primum* est oratio ad Deum pro dono Castitatis impetrando. *Qui suâ industriâ carnem suam vincere & debellare vult, in vanum currit. Nisi Dominus domum carnis deleverit, frustra quispiam hanc jejunando & vigilando destruere nititur. Offer ante oculos Domini carnem naturalem infirmitatem; & tuam humiliatus imbecillitatem agnoscens, prorsus suscipies in intimis Castitatis donum;* inquit S. Joannes Climacus. *grad. 15.*

Alterum est castigatio & maceratio carnis seu corporis nostri jugis & continuata, per abstinentiam & jejunium, labores, & alias afflictiones. De quâ S. Paulus *1. Corinth. 9. Castigo corpus meum & in servitutem redigo.* Et S. Gregorius Naziazenus *tract. de silent. & jejunio: maceravi continuis laboribus carnem meam, quæ in flore ætatis recalcitrabat & bulliebat. Vici gulam ventris, & tyrannum juxta eum residentem. Mortificavi oculos meos; repressi impetum ira; frenavi membra mea, planxi risum. Terra mihi erat lectus, vestis cilicium &c. per diem humeros fatigavi*
oneri-

oneribus & laboribus: nocte steti quasi statua,
 scribens hymnos. Nullam delectationem in a-
 nimum vel in cogitationem admisi. Hac fuit
 ratio vite mee in iuvene: quia caro & san-
 guis instar incendii evomebant flammam, & me
 a via in caelum avertere satagebant. Imò
 adeò necessarium est hoc medium, ut teste S.
 Laurentio Justiniano Nunquam possit ad deco-
 rem attingere pudicitia, quicunq; voracitati gu-
 le fræna laxaverit; neq; ardentem possit concu-
 piscentia stimulos inhibere, quisquis desideria
 gula arctare nequiverit. Quod etiam insinu-
 at S. Basilius in Regul. fus. interrogat 17. Dum
 macilentiam corporis & pallorem dicit esse con-
 tinentia sive castitatis adjunctum comitem.
 Pallor autem hic & macilentia corporis oritur
 ex illius mortificatione per jejunia, labores, &
 vigiliis.

§. 5.

De incremento virtutis Obedientiae.

273 **Q**Uam supra in gradu primo proposui-
 mus, operis, voluntatis, & intellectus
 obedientiam; ea crescere & perfici potest ac
 debet in sequentibus: primò circa *objectum*,
 ut non tantum voluntatem Superioris exprel-
 sam & mandantem exequamur; sed etiam e-
 jus propensione ac nutui nos accommodemus,
 & ad amissim conformemus. Multa enim sunt,
 quæ Superiores libenter vellent à nobis fieri;
 nolunt tamen ea jubere & præcipere; nè o-
 nerosi